

DECIZIE nr. 24 din 17 ianuarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 137 din 29 februarie 2012](#)

Data intrării în vigoare 29-02-2012

Augustin Zegrean - președinte

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Petre Lăzăroiu - judecător

Mircea Ștefan Minea - judecător

Iulia Antoanella Motoc - judecător

Ion Predescu - judecător

Puskas Valentin Zoltan - judecător

Tudorel Toader - judecător

Simina Gagu - magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Ionel Caragea în Dosarul nr. 2.301/233/2011 al Judecătoriei Galați - Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.012D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.301/233/2011, Judecătoria Galați - Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ionel Caragea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, prin prevederile actului normativ criticat pentru neconstituționalitate, drepturile salariale ale cetățenilor, consfințite prin hotărâri judecătorești definitive, nu sunt garantate, ci, dimpotrivă, acestea sunt prejudiciate, de vreme ce sumele care se vor plăti în termen de 3 ani nu sunt purtătoare de dobânzi, ci vor fi actualizate cu indicii de inflație.

De asemenea, consideră că actul normativ criticat generează discriminări între stat și cetățeni, inclusiv cei afectați de ordonanță, deoarece doar statul este scutit a plăti creanțele datorate cetățenilor săi, fără a fi penalizat. Totodată, se creează

discriminări între personalul bugetar care lucrează în aparatul juridic și bugetarii din alte sectoare de activitate, în cazul cărora se suspendă orice procedură de executare silită.

Autorul excepției susține că ordonanța de urgență criticată împiedică producerea efectelor legii organice prin care au fost reglementate statutul funcționarilor publici și drepturile lor salariale, inclusiv componenta salarială, iar lipsirea lucrătorilor din sectorul bugetar de folosirea sumelor ce li se cuvin împiedică crearea condițiilor pentru creșterea calității vieții.

În fine, consideră că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) încalcă drepturi fundamentale, fără ca măsura să fie justificată prin chiar textul de lege.

Judecătoria Galați - Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele: Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009. Curtea constată că, ulterior sesizării sale, [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) a fost aprobată cu modificări prin [Legea nr. 230/2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011, conservându-se însă excepția de neconstituționalitate.

Autorul criticii de neconstituționalitate susține că actul normativ supus controlului de constituționalitate încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la valorile supreme ale statului român, art. 16 alin. (1) potrivit căruia "Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice", art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin mai multe decizii, a constatat constituționalitatea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#), în raport cu critici similare de neconstituționalitate [a se vedea, spre exemplu, [Decizia nr. 188 din 2 martie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, [Decizia nr. 190 din 2 martie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, [Decizia nr. 712 din 25 mai 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Deciziile nr. 1.534 și 1.535*), ambele din 28 noiembrie 2011, nepublicate până la data pronunțării prezentei decizii].

Notă *) Deciziile nr. 1.534 și 1.535 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2012.

Cu acele prelejurii, Curtea a reținut, în esență, că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) reglementează eșalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

Pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență prevede că acestea se actualizează cu indicii de prețuri de consum. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume.

Așa fiind, [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) are în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim - asigurarea stabilității economice a țării - și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere - executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză.

Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională.

În același timp, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, paragraful 10, Marckx împotriva Belgiei, 1979, paragraful 33, Rasmussen împotriva Danemarcei, 1984, paragraful 38, Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, 1985, paragraful 72, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, paragraful 42, Larkos împotriva Cipru, 1999, paragraful 29, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004, paragraful 24).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele "Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene" împotriva Belgiei, 1968, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004).

Or, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim - asigurarea stabilității economice a țării - și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere - executarea

eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. În aceste condiții, Curtea a constatat că situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic. Pe de altă parte, Curtea a reținut că măsura suspendării de drept a procedurilor de executare este una necesară pentru a se putea realiza finalitatea avută în vedere, respectiv eșalonarea sumelor rezultate din hotărâri judecătorești, fiind aplicată în mod egal tuturor persoanelor ce intră sub incidența acesteia (a se vedea, în acest sens, [Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011).

Având în vedere cele de mai sus, nu a putut fi reținută nici încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

De asemenea, Curtea a observat că măsurile legale criticate nu pun în discuție caracterul de stat de drept al României și că art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție nu este incident în cauză, întrucât conținutul normativ al ordonanței de urgență nu vizează domeniul de aplicare al textului constituțional invocat.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia actul normativ criticat împiedică producerea efectelor unei legi organice, Curtea constată că acesta nu se constituie într-o reglementare a statutului funcționarilor publici, astfel că nu poate fi primită nici critica privind înfrângerea art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009](#) privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Ionel Caragea în Dosarul nr. 2.301/233/2011 al Judecătoriei Galați - Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 ianuarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu
